

[Industriministeren]

Betalingen af de rekvirerede flybilletter påhviler enten rederen, den søfarende, ægtefællen eller børnene. Staten (direktoratet for søfarende) hæfter ikke som følge af attestationen på statsrekvisitionen for betalingen over for SAS eller de øvrige til statsrekvisitionsordningen tilsluttede selskaber.

Ved søfarende forstås under Government Request-ordningen alle personer, der ansættes til at udføre arbejde om bord i et skib i søen, dvs. de af sømandslovens §§ 1 og 2 omfattede personer. Dette indebærer, at alle personer, som ansættes til arbejde om bord i skib i søen, er omfattet af ordningen. Forhold som nationalitet, bopæl, arbejdets karakter samt løn- og ansættelsesforhold i øvrigt er i denne forbindelse uden betydning. Reparatorer og vedligeholdelsesgæng er således berettigede til at rejse til og fra skibet, hvis de er ansat til at arbejde om bord i dette, medens det er i søen.

I betragtning af det store antal statsrekvisitioner, der udstedes årligt, kan kontrollen med reglernes overholdelse kun føres ved stikprøver.

Direktoratet for søfarende, der for industriministeriet administrerer ordningen, har kun i ganske få tilfælde måttet afslå at udstede statsrekvisition som følge af, at betingelserne herfor ikke var til stede.

Spm. nr. 916

Til *miljøministeren* (15/4 81) af:

Mette Madsen (V):

»Hvorledes vil ministeren løse de problemer, der kan opstå for grundejere ved ændring af de fredede arealer i medfør af loven om sandflugtsbekæmpelse?«

Begrundelse

Som bekendt omfatter reglerne om strandbyggelinien i naturfredningsloven ikke de arealer, der er fredede i medfør af lov om sandflugtsbekæmpelse § 1.

Disse arealer, f. eks. visse strandbredder og klitstrækninger, er bl. a. reguleret af sandflugtslovens § 5, hvorefter der ikke på de pågældende strækninger må opføres bygninger eller foretages tilbygning eller ombygning af eksisterende bygninger uden klitmyndighedernes tilladelse. Det er klart, at disse restriktioner medfører store ulemper, også økono-

misk, for de grundejere, der ejer fast ejendom i de pågældende områder.

Disse ulemper forøges yderligere ved reglerne i sandflugtslovens § 1, stk. 2, hvorefter fredningsgrænserne kan rykkes, f. eks. under hensyn til kystens tilbagerykning, ændringer i klitkarakteren, sandflugt etc.

De problemer, som der navnlig kan være grund til at afklare, er a) om kystens ændring også kan give anledning til, at et grundareal tages ud af fredning, b) om en bygning, der lovligt er opført på et grundareal, der overføres til fredet område i medfør af § 1, stk. 2, kan pålægges restriktioner for tilbygning og ombygning, c) om et ubebygget grundareal, der overføres til fredningsområde, rammes af byggeforbud, d) om restriktionerne i givet fald kan give anledning til erstatning eller nedsættelse af ejendomsvurderingen eller pligt for staten til efter anmodning at overtage grunden til vurderingssummen.

Besvarelse (23/4 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Skovstyrelsen har udarbejdet vedlagte notat om spørgsmålet.

Jeg kan henvise til de oplysninger, som skovstyrelsen fremkommer med, og i øvrigt oplyse, at jeg finder det vigtigt, at der arbejdes aktivt for at forebygge og løse de problemer omkring sandflugt, der i de senere år har antaget stadig alvorligere omfang. Samtidig mener jeg ikke, at der er pålagt grundejerne større indskrænkninger i deres råden over ejendommene, end det er nødvendigt af hensyn til en rimelig og forsvarlig sandflugtsbekæmpelse.

Jeg mener derfor ikke, at der for tiden er behov for ændringer på området.

Bilag

Skovstyrelsen

Den 21. april 1981

Notat vedrørende spørgsmål nr. 916, stillet af Mette Madsen (V):

Spørgsmålene berører en række centrale områder i sandflugtsloven, lov nr. 84 af 25. marts 1961 om sandflugtsbekæmpelse.

Ved loven opretholdes fredningen af de i den tidligere sandflugtslovgivning fredede områder.